

Su-34 a „Dýka“: duální pocity

☆ cs.topwar.ru/225534-su-34-i-kinzhal-dvojstvennye-oschuschenija.html

Roman Skomoročov

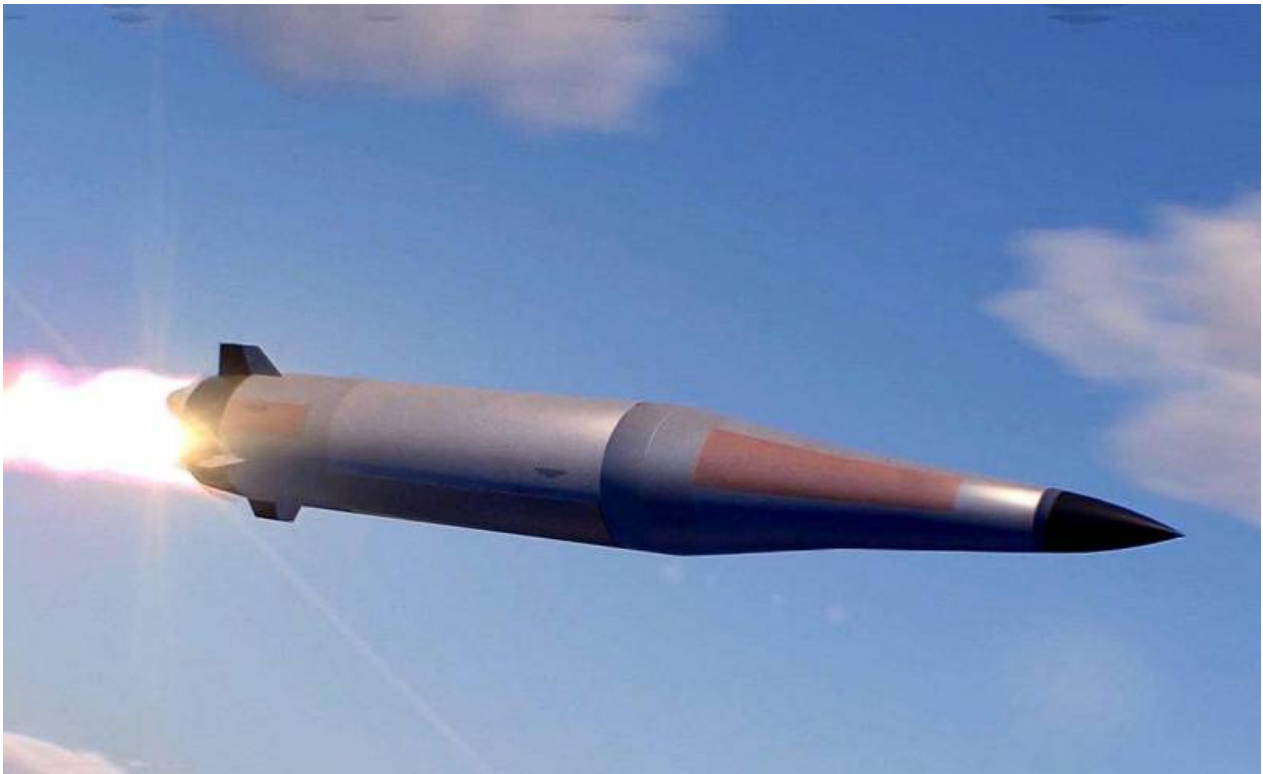
9. září 2023

Zatímco samostatnou kategorií ruských médií zahltí radostná hysterie o použití střely 9-S-7760 komplexu Kinžal z letounu Su-34 se všemi z toho vyplývajícími důsledky, my v klidu a s rozmyslem zvážíme všechna pro a proti tohoto okamžiku. Situace je opravdu nejednoznačná a co je v ní více, klady či zápory, si spočítáme na konci.

Začněme u rakety, protože srovnávat dva od začátku tak odlišné letouny (MiG-31 a Su-34) bude velmi ošemetná záležitost.

Náš komplex se tedy nazývá „Dýka“. A skládá se z nosného letadla/vzdušného odpalovacího zařízení a rakety 9-S-7760, která je zase variací rakety 9M723 operačně-taktického komplexu Iskander.

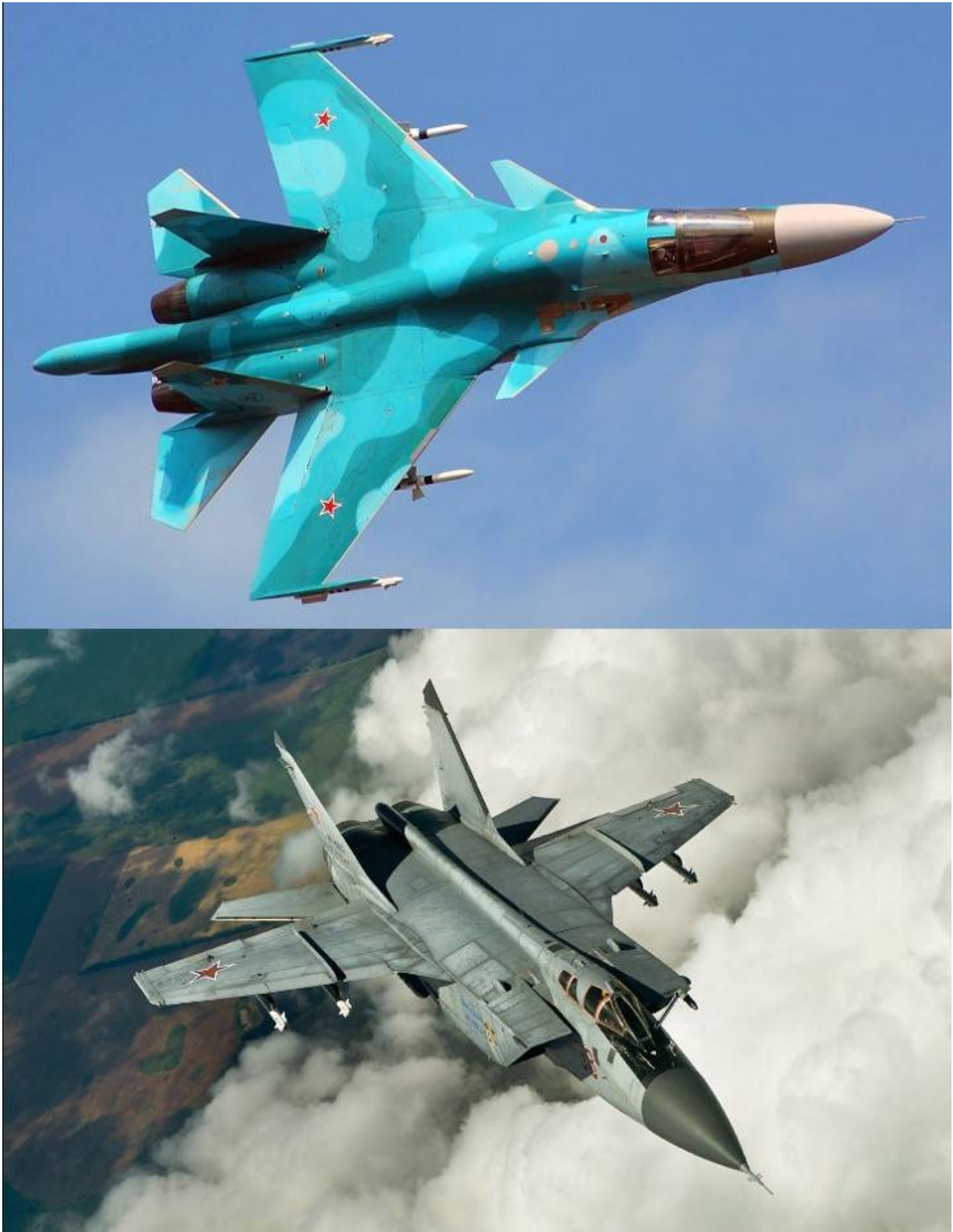
Střela je kvazibalistická, schopná manévrování na jakékoli části své trajektorie, zdánlivě hypersonická. Každá balistická střela však může v konečné fázi své dráhy dosáhnout hypersonické rychlosti, ale to nyní není v zásadě tak důležité.

9-S-7760 už byl v Severním vojenském okruhu použit minimálně třikrát, ale tady je těžké něco takového říct, protože ukrajinské informační jednotky, které se dostaly do šílenství, sestřelují „Dýky“ v takových množstvích, o kterých už i naši říkají, že Rusko tolik nevyrobí. Je také obtížné posoudit účinnost, protože všechny cíle napadené 9-S-7760 byly velmi daleko za frontovou linií a nebylo snadné získat potvrzení.

Obecně je raketa opravdu působivá, takže o ní zahraniční odborníci nemluví. Nejlepší způsob, jak ohodnotit konkrétní typ zbraně, je být mu vystaven. No, jak chápete, toto není vůbec odborná záležitost.

Nyní k letadlům

A zde se zavážeme analyzovat situaci přesně ve světle některých

individuálních výkonových charakteristik a výkonových charakteristik, které byly konkrétně diskutovány ve světle použití 9-S-7760.

1. Nosnost.

Zde jsou MiG-31 a Su-34 přibližně stejné: 9 tun nákladu pro MiG-31, 8 tun pro Su-34. Hmotnost 9-S-7760 je 4 tuny, ale to neznamená, že letadlo bude schopné unést dvě rakety. Normální by bylo vozit jeden produkt, proč – o něco nižší.

2. Rychlost, výška a dosah

Velmi důležitý ukazatel, protože čím rychleji může nosič, který hraje roli prvního stupně, urychlit raketu, tím dále může letět, přičemž spotřebuje méně paliva na zrychlení.

Rychlost MiGu-31K je ve velké výšce 3 km/h. Maximální výška – 000 20 m.

Rychlost Su-34 je 1 900 km/h, maximální výška je 17 000 m.

Jako první akcelerační stupeň samozřejmě MiG-31K vypadá zajímavěji. Je pravda, že je v dosahu letu horší než bombardér, ale to není překvapivé. Su-34 může snadno uletět až 4 000 km cestovní rychlostí, ale MiG-31 ne více než 2 500. Ano, doplňování paliva může situaci zlepšit, ale...

3. Ovládání zbraní

Zde je výhoda jednoznačně na straně Su-34. Je to bombardér, to znamená, že jeho zaměřovací zařízení a radar jsou zpočátku zaměřeny na práci na zemi. Vidět, „ukazovat“ cíl hledače střely a zvýraznit to je pro Su-34 normální.

MiG-31 je především stíhací letoun, jehož hlavním účelem je boj s nepřátelskými letouny. Pro přepravu 9-S-7760 byl vůz upraven, ale v podstatě byl MiG-31 „oran“ právě proto, že byl „rychlý a vysoký“ -

ano, to je ono. Plus dva lidé v posádce, to znamená, že je někdo, koho svěříte zodpovědností za zamíření a odpálení rakety.

4. Množství a nahraditelnost

Bude zde spousta slov. Co je obecně „přenašeč“? Je to jen způsob dopravy zbraně na hranici své aplikace. Pásový nebo kolový podvozek pro samohybné dělo, vrtulník pro protitankovou střelu, ponorku pro plavbu nebo balistickou střelu. Čím blíže je zbraň k cíli, tím blíže k odpálení, tím méně času bude mít nepřítel na reakci a protiútok.

A protože náš nosič je způsob a metoda dodávání zbraní blíže k nepříteli, pak je vzhled „Dýky“ z Iskandera zcela oprávněný. V tomto případě letadlo poskytuje větší poloměr ničení, flexibilitu použití a zvětšení hlavice snížením hmotnosti motoru a množství raketového paliva.“ Navíc může letadlo „viset“ ve svém vzdušném prostoru po dlouhou dobu a vybrat si nejvýhodnější okamžik k úderu. Palivo v tomto případě není vůbec problém, tankování ve vzduchu to vyřeší jednoduše.

A zde je vše jednoduché: čím více nosičů, tedy letadel s posádkou, tím lépe. V tomto ohledu je MiG-31 velmi obtížný. Letoun je kriticky starý, nejmladšímu je kolem 30 let. Ano, strategické bombardéry kouří oblohu déle, ale nepotřebují létat rychlostí 2-3 Mach, zatížení křídel a trupu je úplně jiné.

MiG-31 se nevyrobí a je více než pochybné, že se nám podaří tyto stroje začít vyrábět. Motory D-30F6 se dlouho nevyroběly. To znamená, že veškerá naděje leží ve starých trupech a motorech předělaných v Gatčině.

Ale zpočátku těžký interceptor nebyl uzpůsoben k nošení a použití takových zbraní jako 9-S-7760. Letoun musel být rozsáhle (a s velkými náklady) přepracován, aby mohl nést a používat 9-S-7760.

Koneckonců byla potřeba nejen výkonná závěsná jednotka pro těžkou střelu, ale také systém navádění a ovládání zbraní.

A převybavili řadu kopií, vycvičili posádky, protože vzlétnout z 9-S-7760 na závěsu je něco, protože kvůli tak těžké raketě se očekává posun těžiště a start „Dýka“ v manuálním režimu je pro esa nejvyšší kategorie.

Ale samozřejmě hlavní je zdroj MiG, který není věčný. Tyto letouny ale zatím není čím nahradit, ani nelze obnovit výrobu, což je také v rovině fantazie. Ale tady se nedá nic dělat, hranice země je příliš dlouhá, stíhač jako MiG-31 je prostě nezbytný.

Vozidla, která zůstávají v provozu, proto budou i nadále procházet kdiví kolik let opravami a modernizacemi a nedá se s tím nic dělat.

Mimochodem, situace s Tu-22M3 není o nic lepší. Tento letoun je samozřejmě uzpůsoben pro nesení těžkých střel (standardní X-22 „Storm“ váží více než 5 tun), ale opět jsou letouny 30 let staré a hlavně jich není tolik. Asi 60 kusů pro všechny ruské letecké síly.

A to má své stinné stránky. Na druhé straně moc dobře vědí, kde parkují Tu-22M a MiG-31, takže než stihnou vzlétnout, už to začíná na internetu na ukrajinské straně: vzlétli, letí, my čekají na řízené střely. Veletrh? Veletrh. Udržet překvapení je v dnešní době umění, ve kterém není každý trénován.

U Su-34 by to mohlo být zajímavější: pokud řekneme dva letecké pluky vzlétnou a odletí různými směry, jak můžete určit, která letadla nesou dýky a která ne? Samozřejmě, pokud má nepřítel agenty v oblastech letišť... A ani to nepřipadá v úvahu. Letadla mohou startovat v noci, kdy není velká viditelnost.

Ale hlavní věc je, že Su-34 je „živé“ letadlo. Vydávají to teď, vyšlo jich víc než sto a další vyjdou. Ale Tu-22M a Mig-31 jsou více než pochybné.

Duckling samozřejmě není ideální nosič, ale oproti starším letadlům má více výhod než nevýhod.

Dokáže produkovat rychlost potřebnou ke spuštění Dýk. Lze jej použít k instalaci pevných bodů pro těžkou raketu. Ano, sám. Jinak se lezení se dvěma „dýkami“ změní v dlouhou cestu a nemůžete předvídat, co se stane s rychlostí: nestane se to. Ale s jednou střelou Su-34 určitě zrychlí na požadovanou minimální značku.

O rychlosti. Je rozdíl mezi 1 900 a 3 000 km/h. Po odpálení nižší danou rychlostí se raketa stále zrychlí na požadované hodnoty a bude pokračovat. Rozsah se trochu sníží, ale pokud o tom přemýšlíte aritmeticky, není to kritické.

A posádky budou muset být dodatečně vycvičeny pro start a přistání z 9-C-7760. Hlavně vsedě. Ale to není tak děsivé, cvičení vzletu a přistání s FAB-500 a FAB-1500 se cvičí v letových jednotkách leteckých sil, takže s dýkami nebudou žádné problémy.

Obecně má Su-34 i přes svou nižší rychlost a výšku než MiG-31 i celkem hmatatelné výhody, jako je moderní avionika, originální schopnost práce na pozemních cílech a sériová výroba letounu.

Každý MiG-31K je plodem dlouhé práce a spousty peněz. Su-34 nemusí být modernizován, aby mohl nést 9-S-7760.

Abych to shrnul: Su-34 je docela schopný nahradit MiG-31K, pokud jde o použití střely 9-S-7760. Jeho výhody jako bombardéru více než převažují nad výhodami obrovského stíhače. A doufám, že počet Su-34 brzy dosáhne 200 letadel, což umožní dopravit dýky na místo startu a použít velkorážné bomby a rakety pro všechny účely.

Čili pokud se vše s nosičem vyřeší, nezbývá než myslet na to, aby přívěsky nosiče nebyly prázdné. Vydání takového vybavení jako „Dagger“ a „Iskander“ je však zcela samostatný problém.

Pokud jde o naši situaci, i přes zvážení pro a proti stále existuje určité podhodnocení. Proč si vlastně vybrali MiG-31? Opravdu jste se rozhodli, že rychlost je opravdu všechno? Koneckonců, Su-34 se všemi jeho přednostmi byl tady, s námi! Proč vše dopadlo takto a víme vše?